

گله رفیقانه از مسولین سایتهای انترنیتی

پخش تصاویر کودتاجیان سال ۱۹۹۲ و مطالب تهیه شده از جانب تعدادی از رفقای دیروزی ح. د. خ. ا (حزب وطن) که به شکل اصولی و منطقی به توضیح و تشریح وقایع و ویرانی آن سرزمین «افغانستان عزیز» با اعمال تخریبی و خائنانانه تعدادی از انتقامجویان پلنوم هژدهم و قدرت طلبان، در چند سایت محدود انترنیتی «سایت آزادی و صفوف حزب وطن با نشر مضامین به صورت منظم در رابطه به این خیانت سهم شایسته خویش را ادا کرده اند، نهضت آینده صرف با پخش فلمها ولی نی مضامین (که نمیدانم چرا مضامین را نشر نمی کنند) اکتفاء کرده اند و سایت پیام وطن با نشر فلم و تصاویر و مضامین در مورد این واقعه شرم آور نشرات داشته است.» این سایتها را به صورت مشخص از سایتهای انترنیتی که به خاطر شهرت طلبی، تجارت سیاسی، مصروفیت و استفاده از نام جُنش مترقی، فعالیت میکنند مانند سایتهای: اصالت، دیدگاه، پندار، پیام نهضت، جوانان بیدار، وطن و . . . را مجزا ساخت.

دیروز مؤرخ ۵ ماه اپریل من ایمیلی از مسول سایت اصالت (که محتوای آن را معرفی نمی کنم چون نامه شخصی بود) دریافت کردم. اما برای من تعجب آور است که این هموطن ما تا جاییکه من در سایت اصالت مطالعه کرده ام به نام انجنیر همت معرفی گردیده اند و از رفقا و دوستان که در کشور هالند تشریف دارند معلومات حاصل کردم که اسم اصلی شان «!» است و اسم همت مستعار است، برای من مهم نیست که اسم اصلی و یا مستعار است. برای من اصل موضوع و مواد نشر شده مطرح است که با چی محتوی است و چقدر آموزنده است. اسم مستعار باشد به خود شان مربوط است بر میگردد به اصل مطلب:

در این نبشته هدف سایتهای انترنیتی است، که از وقایع و خیانتهای یکتعداد افراد که در سال ۱۹۹۲ صورت گرفت خود را کنار کشیده اند و مهر سکوت بر لب زده اند!!!

سایت اصالت فلم ها را صرف برای یک روز که از سایت آزادی دزدی کرده بودند خلاف تمام نورمهای ژورنالیستیکی در سایت خویش جا به جا کردند و مهر اصالت را بر آن کوبیدند! (که هنوز هم در یو تیوب موجود است) و بعداً متوجه شدند که تصویر رهبر فقید کارمل در بالای سایت است و فلمهای محمود بریالی برادر رهبر فقید در میان کودتاجیان است. به صورت عاجل به اشتباه خویش پی برده و فلم ها را برداشتند و در عوض دشنام نامه عظیمی را تحت نام «آتش به جان شمع فتید» به نشر سپاریدند. بدینمعنی که ۱۸۰ درجه عقبگرد !!!

ببینید هموطنان گرانقدر، خود حدس بزنید که این افراد تا چی اندازه محافظه کار هستند و از نشر واقعتهای که کشور را به خون نشانید خود داری مینمایند! آیا این شرم نیست هموطن؟ زمانیکه سایت اصالت، پیام نهضت، پندار، مشعل، جوانان بیدار، دیدگاه و یا . . . را بازکنید، هرطرف داد از وطن و وطنخواهی است و شعار است، خبر های کشور است، گزارشات جلسات است و . . . است اما در واقعیت همه فریب است چون اگر کسی افشاء شود نی کرزی با تیم مجاهدش، بوش و دیگران است، بلکه افرادیست که در آمدن کرزی و تیم جهادی اش، قوتهای ناتو و سایر مصیبتهای آن سرزمین نقش اساسی را بازی کرده اند و در تداوم آن هنوز هم فعال اند. ما چرا دنبال امریکا،

پاکستان، ایران و اسامه بن لادن را گرفته ایم؟ اینها تعدادی به اصطلاح افراد و عناصر چپ بودند که جنبش را از درون تخریب کردند.

اما چرا این سایتهای انترنیتی دشنام نامه ها را مانند دشنام نامه: عظیمی، دشنام نامه سعد الله خارا، دشنام نامه ژورنالیست انگلیسی نکتایی پوش «عارف عرفان» سوپر من، آقای «فیاض نجیم بهرمان» که در پی شناسایی اعضای خاد برآمده اند، میوند جان و امروز تصادف مقاله «جلیل خان پرشور» که در قبال اعمال نادرست و کودتای ۱۹۹۲ به عوض آنکه واقعیتها را افشاءکنند مصروف نصیحت های پدران و دم دعا هستند، عبدالوکیل خان «سابق وزیر خارجه» و . . . به نشر رسا نیده اند. اما چرا پاسخ به این افراد که با کمال احترام توسط تعدادی از رفقای ما که از درد و غم آن سرزمین سوخته رنج میکشند به نشر نرسید و صرف اقبال نشر را در معدودی از سایتها «آزادی و صفوف حزب وطن» دریافت کرد؟ و بس؟ آیا هست سایتی که بتواند با دلایل منطقی بدون دو و دشنام پاسخ ارائه دهند؟

که مثال زنده همین چند روز را در رابطه به مقاله محترم قدوس زریر و دشنام نامه میوند جان و همچنان پاسخ محترم زریر را به آن دشنام نامه همه مطالعه کردند. دشنام نامه میوند جان در سایت مشعل، پندار، پیام نهضت و . . . به نشر رسید اما طوریکه در حاشیه پاسخ نامه محترم قدوس زریر یاد آوری گردیده است که کاپی به همان سایتهای که دشنام نامه را نشر کرده بودند فرستاده شده است اما هیچیک آن سایتها آن را به نشر نرسانیدند. نمیدانم که پیام نهضت امروز چطور در نشر آن تصمیم گرفتند و یا اشتباهاً آن را به چاپ رسانیدند.

آیا پاسخهای محترم نجیب روشن، محترم هارون از مالموی سویدن، جمشید پامرد سابق مسول تشکیلات حزب متحد ملی، پاسخ زمیریالی ابراهیم خیل به عظیمی، نامه محترم قدوس زریر به پاسخ دشنام نامه میوندجان، مقالات خودم «نجرابی» و صدها مقاله دیگر، در سایتهای آزادی و صفوف حزب که به نشر رسیده اند غیر علمی و توهین آمیز بودند؟

خیر هرگز هیچیک آن توهین آمیز نبودند بلکه به دشنام نامه ها و توهین نامه ها پاسخ ارائه گردیده بود که محترم عظیمی جنرال صاحب آنرا آغاز کردند که تا اکنون ادامه دارد.

به هر صورت اگر با حوصله مندی و صادقانه بدون تعصب به حوادث و وقایع دو دهه اخیر بنگریم و واقعیتهای عینی را با کمال امانت داری به پیشگاه مردم و نیروهای چپ مترقی و دموکرات کشور به نشر برسانیم، نیمی از وظایف ژورنالیستیکی خویش را با امانتداری انجام داده ایم. در غیر آن تحریف و عدم نشر واقعیتها در نشرات برونمرزی و داخل کشور، فریب مردم و خاک پاشیدن به چشم آنها بوده و جفای بزرگی است در حق عناصر، گروها و سازمانهای چپ و دموکراتیک که در تلاش تشکل دوباره نیروهای عدالتخواه هستند.

با ابراز تشکر، گله بود انتقادی و دوستانه. در انتشار واقعیتها افتخار نصیب تان باد!